

ที่ อว ๐๖๐๕.๒๐/ว ๒๙๕๐

คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลตลาด อำเภอเมือง
จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ประกาศคณะแพทยศาสตร์ เรื่องแนวปฏิบัติการเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพผู้ป่วยของนิสิตแพทย์ชั้นคลินิก
เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกาฬสินธุ์ / ผู้อำนวยการศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลกาฬสินธุ์
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องแนวปฏิบัติการเข้าถึงข้อมูลด้าน
สุขภาพผู้ป่วยของนิสิตแพทย์ชั้นคลินิก พ.ศ. ๒๕๖๕
๒. ประกาศคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง แนวปฏิบัติของนิสิตคณะ
แพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามที่ นิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เข้ารับการศึกษาและฝึกอบรม
ตามหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตในชั้นคลินิกที่ศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลร้อยเอ็ด และ
โรงพยาบาลกาฬสินธุ์ มีความจำเป็นต้องเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วยเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการศึกษา และ
เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่จำเป็นของ WFME

ในการนี้ เพื่อควบคุมการใช้งานระบบสารสนเทศด้านสุขภาพของผู้ป่วยของนิสิตแพทย์ชั้นคลินิกให้
เป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีความปลอดภัย และสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม จึงออกประกาศคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องแนวปฏิบัติการเข้าถึงข้อมูลด้าน
สุขภาพผู้ป่วยของนิสิตแพทย์ชั้นคลินิก พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้งนี้ได้แนบประกาศดังกล่าวฯ และประกาศคณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องแนวปฏิบัติของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัฐ สอนสุภาพ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะแพทยศาสตร์

งานวิชาการ

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

โทรศัพท์ ๐-๔๓๐๒-๑๐๒๑ ต่อ ๗๗๔๙

ประกาศคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เรื่อง แนวปฏิบัติการเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพผู้ป่วยของนิสิตแพทย์ชั้นคลินิก

พ.ศ.๒๕๖๕

เพื่อให้การดำเนินการใด ๆ ต่อระบบสารสนเทศข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วย เป็นไปอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ มีการรักษาความปลอดภัย และการตระหนักถึงความสำคัญของความลับผู้ป่วย ให้ผู้ปฏิบัติระมัดระวังการให้ข้อมูลหรือเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ป่วย หรือผู้รับบริการ จึงออกประกาศคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง แนวปฏิบัติการเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพผู้ป่วยของนิสิตแพทย์ชั้นคลินิก พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. เข้าถึงข้อมูลสุขภาพของผู้ป่วยด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้ด้านคลินิกเท่านั้น
2. สามารถเข้าถึงได้ทั้งข้อมูลในรูปแบบการบันทึกด้วยกระดาษ (paper-based health record) และการบันทึกด้วยระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (electronic health record)
3. เข้าถึงข้อมูลด้วยตนเองผ่าน username และ password ที่งานเทคโนโลยีสารสนเทศของแต่ละหน่วยงานกำหนดให้เท่านั้น
4. สามารถเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพผู้ป่วยได้ตลอด 24 ชม.
5. เข้าถึงข้อมูลได้เฉพาะจากเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายของแต่ละหน่วยงานที่อนุญาตและกำหนดไว้เท่านั้น
6. ระดับการเข้าถึงข้อมูลของนิสิตทั้ง 3 ชั้นปี ในระดับคลินิก คือ อ่านข้อมูลได้อย่างเดียวเท่านั้น (read only)
7. ไม่อนุญาตให้ส่งพิมพ์ข้อมูลสุขภาพของผู้ป่วย
8. ยกเลิกสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลของผู้ป่วย ภายใน 1 อาทิตย์ หลังพ้นสภาพการเป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
9. นิสิตต้องปฏิบัติตาม นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดดังต่อไปนี้ของแต่ละหน่วยงานอย่างเคร่งครัด
  - 9.1 ความปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
  - 9.2 การใช้สื่อสังคมออนไลน์
  - 9.3 จริยธรรมในการรักษาข้อมูลส่วนบุคคล และการใช้สื่อสังคมออนไลน์

10. นิสิตต้องปฏิบัติตามประกาศคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่องแนวปฏิบัติของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
11. นิสิตพึงระลึกเสมอว่า นอกจากต้องปฏิบัติตาม นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และ ข้อกำหนดของแต่ละหน่วยงาน และมหาวิทยาลัยมหาสารคามแล้ว ยังต้องปฏิบัติให้ ถูกต้องตามกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศและกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลใน ฐานะของประชาชนไทยด้วยเช่นกัน

ทั้งนี้ ประกาศนี้บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัฐ สอนสุภาพ)
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะแพทยศาสตร์

ประกาศคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามที่มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคลนั้นโดยตรงหรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติได้เล็งเห็นความสำคัญในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ เนื่องจากปัจจุบันมีการนำสื่อสังคมออนไลน์ (Social media) มาใช้อย่างแพร่หลายทั้งในเรื่องการทำงานและเรื่องการดำเนินชีวิต หากมีการใช้ไม่เหมาะสมอาจทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลด้านสุขภาพของผู้รับบริการสาธารณสุข จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพขึ้น เพื่อนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานด้านสุขภาพ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้กว้างขวางมากขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติจึงประกาศแนวทางปฏิบัติในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามท้ายประกาศนี้เพื่อให้มีผลบังคับใช้ต่อไป
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย
รองนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

แนวทางปฏิบัติในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๕๙

ในปัจจุบัน สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของประชาชนเป็นอย่างมาก ผู้ประกอบวิชาชีพต่างๆ ด้านสุขภาพ ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานอื่นๆ ในระบบสุขภาพ ได้มีการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ทั้งในเรื่องส่วนตัว และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและบทบาทหน้าที่ด้านสุขภาพ การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ จำเป็นจะต้องมีความเหมาะสม เพราะอาจส่งผลกระทบต่อผู้ป่วย องค์กร วิชาชีพ และระบบสุขภาพโดยรวมได้ ซึ่งที่ผ่านมาปรากฏกรณีที่มีประเด็นวิพากษ์วิจารณ์ ถึงความเหมาะสมในการใช้งานหรือแสดงความคิดเห็นบนสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพเป็นระยะๆ จึงควรมีแนวทางปฏิบัติในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ ที่เป็นมาตรฐานกลางสำหรับสภาวิชาชีพและหน่วยงานต่างๆ ในระบบสุขภาพของประเทศไทยขึ้น เช่นเดียวกับแนวทางปฏิบัติในลักษณะเดียวกันในต่างประเทศ โดยยึดหลักกฎหมายและหลักจริยธรรมทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องและกำหนดแนวทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย

เพื่อให้การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสม และมีจริยธรรม อันจะเป็นการธำรงรักษาเกียรติภูมิและความเชื่อมั่นศรัทธาที่ประชาชนมีต่อวิชาชีพ และการทำงานขององค์กรและบุคคลต่างๆ ในระบบสุขภาพ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ จึงมีมติให้ประกาศใช้แนวทางปฏิบัติในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพฉบับนี้ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางของสภาวิชาชีพ สถานพยาบาล องค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ในการนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและอำนาจหน้าที่ของตน และเป็นแนวทางเบื้องต้นสำหรับการใช้งานอย่างเหมาะสมของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพต่อไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ แนวทางปฏิบัติฉบับนี้ เป็นแนวทาง (guidelines) เบื้องต้น เพื่อประกอบการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งรวมถึงการใช้งานในเรื่องวิชาชีพ และการใช้งานส่วนตัวที่อาจเกี่ยวข้องหรือส่งผลกระทบต่อผู้ป่วย วิชาชีพ หรือระบบสุขภาพโดยรวมได้

สภาวิชาชีพ และคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะ ควรพิจารณานำแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ ไปปรับใช้ หรือกำหนดเป็นแนวทางในการกำกับการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพในความดูแลของตน

/สถาน...

สถานพยาบาล และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรพิจารณานำแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ไปปรับใช้ หรือกำหนดเป็นแนวทางในการกำกับการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของบุคลากรที่สังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรของตน ทั้งที่เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพโดยตรง และบุคคลอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางสุขภาพแก่ผู้ป่วย หรือเกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศสุขภาพหรือการสื่อสารสุขภาพ ซึ่งการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์อาจทำให้เกิดปัญหาซึ่งส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานขององค์กรและระบบสุขภาพโดยรวมด้วย

ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพ ผู้ให้บริการทางสุขภาพ หรือบุคลากรอื่นที่ทำงานในระบบสุขภาพ ตลอดจนผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศสุขภาพ หรือการสื่อสารสุขภาพ และนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ควรพิจารณานำแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ไปเป็นแนวทางในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของตนด้วย

ข้อ ๒ ในการนำแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ไปใช้ ผู้เกี่ยวข้องควรคำนึงถึงบริบท เหตุผล เจตนา ความรุนแรง ความเสียหายและผลกระทบ วิสัย พฤติการณ์ ความตระหนัก และสำนึกความรับผิดชอบของผู้กระทำ ตลอดจนปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้นั้นประกอบกัน

ผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ สภาวิชาชีพ สถานพยาบาล และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ พึงติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ และปรับใช้แนวทางปฏิบัติฉบับนี้ได้อย่างเหมาะสม

เนื่องจากทัศนคติ ความคาดหวัง และพฤติกรรมของคนในสังคม ตลอดจนความก้าวหน้าของเทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว องค์ความรู้ที่เพิ่มมากขึ้น กฎหมายและนโยบายของรัฐอาจเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา จึงควรมีการทบทวนและปรับปรุงแนวทางปฏิบัติฉบับนี้เป็นระยะๆ

ข้อ ๓ ในแนวทางปฏิบัติฉบับนี้

“ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพ” หมายความว่า ผู้ประกอบการวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และหมายความรวมถึงผู้ประกอบการสาธารณสุขชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสาธารณสุขชุมชนด้วย

“ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ” หมายความว่า ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพ ผู้ให้บริการทางสุขภาพและบุคลากรอื่นที่ทำงานในระบบสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นงานทางคลินิกหรืองานด้านสาธารณสุข ทั้งเชิงรับและเชิงรุก ตลอดจนผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับข้อมูลสารสนเทศสุขภาพหรือการสื่อสารสุขภาพ และนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

“สภาวิชาชีพ” หมายความว่า สภาวิชาชีพต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการประพฤติของผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพในแต่ละสาขา และหมายความรวมถึงคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะ และคณะกรรมการวิชาชีพสาขาต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะด้วย

/“ผู้ป่วย”...

“ผู้ป่วย” หมายความว่า ผู้ป่วยตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และหมายความรวมถึง ผู้ที่รับบริการด้านสุขภาพจากสถานพยาบาลหรือจากผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสุขภาพด้วย

“สื่อสังคมออนไลน์” หมายความว่า สื่อหรือช่องทางในการติดต่อสื่อสารหรือแลกเปลี่ยน ข้อมูลระหว่างบุคคลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เน้นการสร้างและเผยแพร่เนื้อหาระหว่างผู้ใช้งานด้วยกัน (creation and exchange of user-generated content) หรือสนับสนุนการสื่อสารสองทาง หรือการนำเสนอ และเผยแพร่เนื้อหาในวงกว้างได้ด้วยตนเอง ซึ่งนิยมเรียกกันเป็นภาษาอังกฤษว่า social media หรือ social network ซึ่งรวมถึงสื่อดังต่อไปนี้

- (๑) กระดานข่าว (web board หรือ online forums)
- (๒) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (social networking services) เช่น Facebook, Google Plus, Myspace, LinkedIn, LINE, WhatsApp, Viber, Skype
- (๓) สื่อสำหรับการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเนื้อหาที่เป็นภาพนิ่ง เสียง วิดีทัศน์ หรือ แฟ้มข้อมูล หรือให้บริการเนื้อหาที่เก็บข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต (photo-sharing, audio-sharing, video-sharing, file-sharing, and online storage services) เช่น Flickr, Podcast, YouTube, Instagram, Dropbox, Google Drive, Microsoft OneDrive
- (๔) บล็อก (blogs) เช่น WordPress, Blogger และไมโครบล็อก (microblogs) เช่น Twitter
- (๕) เว็บไซต์สำหรับการสร้างและแก้ไขเนื้อหาพร้อมกัน (wikis) เช่น Wikipedia
- (๖) เกมออนไลน์หรือโลกเสมือนที่มีผู้ใช้งานหลายคน (multi-user virtual environments) เช่น World of Warcraft, Second Life
- (๗) สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อออนไลน์อื่นในลักษณะเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันที่เปิดให้ใช้งานเพื่อเป็นช่องทางสื่อสารระหว่างบุคคล ระหว่างกลุ่มบุคคล หรือกับสาธารณะ

หมวด ๒

หลักทั่วไปของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับสื่อสังคมออนไลน์

ข้อ ๔ หลักการเคารพกฎหมาย (Respect for the Law)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ซึ่งรวมถึงประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล กฎหมายว่าด้วยสุขภาพแห่งชาติ กฎหมายของวิชาชีพต่างๆ ด้านสุขภาพ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

/ข้อ ๕ ...

ข้อ ๕ หลักการเคารพในจริยธรรมแห่งวิชาชีพ (Respect for Professional Ethics)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ พึงปฏิบัติตามหลักจริยธรรม และข้อบังคับว่าด้วยการรักษากฎจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ตลอดจนข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้องของสภาวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกอย่างเคร่งครัด

การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ อยู่ภายใต้ความควบคุมของสภาวิชาชีพ ในกรณีที่มีการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพ สภาวิชาชีพย่อมมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามที่บัญญัติในกฎหมาย

ข้อ ๖ หลักการเคารพในกฎระเบียบและนโยบายขององค์กร (Respect for Institutional Policy)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงปฏิบัติตามกฎระเบียบและนโยบายขององค์กรต่างๆ ที่ตนปฏิบัติงานหรือเป็นสมาชิกอยู่

ในกรณีที่องค์กรนั้น มีกฎระเบียบหรือนโยบายเกี่ยวกับการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ หรือการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือนโยบายนั้น ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของตนอยู่เสมอ

การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ ที่ไม่สอดคล้องกับกฎระเบียบหรือนโยบายขององค์กรดังกล่าว อาจถูกลงโทษทางวินัย หรือมีผลต่อหน้าที่การงานหรือสภาพการจ้างในองค์กรได้

ข้อ ๗ หลักการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการหลีกเลี่ยงการทำให้ผู้อื่นเสียหาย (Respecting Human Dignity and Avoiding Defamation and Cyber-bullying)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และหลีกเลี่ยงการกระทำหรือการเผยแพร่เนื้อหาที่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรืออาจทำให้บุคคลอื่นเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง ถูกคุกคาม หรือถูกกลั่นแกล้ง (cyber-bullying)

ข้อ ๘ หลักการรายงานพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ (Report of Misconduct)

ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ รับรู้ว่ามีการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่เหมาะสม โดยเพื่อนร่วมงาน ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพคนอื่น หรือบุคคลอื่นใด โดยเฉพาะหากเป็นกรณีที่มีความสำคัญหรือไม่เหมาะสมอย่างร้ายแรง พึงแจ้งให้ผู้นั้นทราบเพื่อพิจารณาหยุดการกระทำดังกล่าว และแก้ไขผลที่เกิดขึ้น หรือรายงานให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น สภาวิชาชีพ องค์กรที่ผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่ หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ทั้งนี้ ตามความรุนแรงของการกระทำ ความเหมาะสมของสถานการณ์ และวิสัยและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ หลักเสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom)

ในฐานะผู้ปฏิบัติงานบนพื้นฐานความรู้ (knowledge workers) ที่อาศัยความรู้ทางวิชาการด้านสุขภาพเป็นสำคัญ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพย่อมมีเสรีภาพทางวิชาการในการแสดงความคิดเห็นหรือจุดยืนทางวิชาการในเรื่องต่างๆ แต่การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ต้องอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบต่อความเห็นนั้น และสอดคล้องกับหลักการอื่นในแนวทางปฏิบัตินี้ ตลอดจนจริยธรรมและมาตรฐานแห่งวิชาชีพของตน

หมวด ๓

หลักจริยธรรมทั่วไปของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับสื่อสังคมออนไลน์

ข้อ ๑๐ หลักการป้องกันอันตรายต่อผู้อื่น (Protection from Harms)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ หากพบการกระทำที่เป็น การละเมิดสิทธิของผู้ป่วย หรืออาจเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ ทรัพย์สิน หรือชื่อเสียงของผู้ใด โดยเฉพาะกรณีที่อาจส่งผลกระทบต่อรุนแรง ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพควรแจ้งผู้ที่กระทำการนั้นเพื่อให้หยุดการกระทำดังกล่าว แจ้งผู้ที่อาจได้รับอันตรายเพื่อให้หลบเลี่ยงจากอันตรายนั้น หรือแจ้งหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลหรือรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อระงับยับยั้งอันตรายและดำเนินการกับผู้กระทำการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามความรุนแรงของการกระทำ ความเหมาะสมของสถานการณ์ และวิสัยและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีฉุกเฉินอันจำเป็นเร่งด่วนและอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพพึงให้การช่วยเหลือเบื้องต้นเพื่อระงับยับยั้งอันตรายดังกล่าว เท่าที่ตนอยู่ในฐานะที่จะช่วยได้อย่างปลอดภัย ตามกฎหมาย จริยธรรมแห่งวิชาชีพ ตลอดจนวิสัยและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ หลักการมุ่งประโยชน์ของผู้ป่วยเป็นสำคัญ (Beneficence)

ในการปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพพึงมุ่งประโยชน์ของผู้ป่วยเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะกรณีใด การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ จะต้องไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอุปสรรคต่อการให้บริการสุขภาพแก่ผู้ป่วย หรือทำให้ผู้ป่วยไม่ได้รับบริการสุขภาพด้วยมาตรฐานในระดับที่ดีที่สุด สถานการณ์นั้นๆ ภายใต้ความสามารถและข้อจำกัดตามภาวะ วิสัย และพฤติการณ์ที่มีอยู่

หมวด ๔

ความเป็นวิชาชีพ (Professionalism)

ข้อ ๑๒ หลักการรักษาความเป็นวิชาชีพตลอดเวลา (Maintaining Professionalism)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงรักษาความเป็นวิชาชีพด้วยการวางตัวอย่างเหมาะสมโดยไม่จำกัดแต่เพียงเฉพาะขณะปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น เนื่องจากการกระทำส่วนตัวนอกเวลาปฏิบัติหน้าที่ย่อมส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือและความเป็นวิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนองค์กร วิชาชีพ และระบบสุขภาพโดยรวมได้เสมอ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของบริษัทและสถานการณ์

ข้อ ๑๓ หลัก “คิดก่อนโพสต์” (Pausing Before Posting)

เนื่องจากเนื้อหาบนสื่อสังคมออนไลน์ อาจคงอยู่อย่างถาวรตลอดไป และอาจถูกนำไปใช้โดยผู้อื่นได้ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ จึงพึงมีสติ คำนึงถึงความเหมาะสม ข้อดีข้อเสีย และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการเผยแพร่เนื้อหาบนสื่อสังคมออนไลน์ก่อนทำการเผยแพร่เนื้อหาดังกล่าวเสมอ (“คิดก่อนโพสต์”) นอกจากนี้ ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงรับผิดชอบต่อการกระทำของตน ทั้งในทางกฎหมาย ทางวินัย ทางจริยธรรม และทางสังคม

ข้อ ๑๔ หลักการมีพฤติกรรมออนไลน์อย่างเหมาะสม (Appropriate Behaviors Online)

ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงวางตัวอย่างเหมาะสมในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ หลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพหรือไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ การเล่าเรื่องซ้ำซ้อนที่ลามกหรือไม่สุภาพ การถ่ายภาพและเผยแพร่ภาพที่อาจแสดงถึงการขาดความเป็นมืออาชีพหรือขาดความเป็นวิชาชีพ เช่น ภาพขณะดื่มสุรา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือใช้ยาเสพติด ภาพที่สื่อไปในทางเพศหรือลามกอนาจาร ภาพที่อุจาด หวาดเสียว หรือรุนแรง การแสดงตัวหรือทำให้เข้าใจได้ว่าเหยียดหยามหรือดูหมิ่นคนบางกลุ่ม เป็นต้น พึงระมัดระวังในการแสดงความเห็นในลักษณะบ่นระบายอารมณ์หรือการนินทา บนสื่อสังคมออนไลน์

ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงระมัดระวังในการแสดงความเห็นบนสื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นข้อถกเถียงหรือสุมเสียงอย่างมากในสังคม เช่น ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การเมืองการปกครอง เป็นต้น

ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งในการเผยแพร่ภาพหรือเนื้อหา ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพ ในลักษณะที่อาจถูกมองว่าไม่เหมาะสมหรือไม่มีความเป็นวิชาชีพได้ เช่น การเผยแพร่ภาพถ่ายในหอผู้ป่วย ห้องคลอด หรือห้องผ่าตัดขณะมีการดูแลหรือทำหัตถการกับผู้ป่วยอยู่ ภาพถ่ายขณะให้การดูแลรักษาผู้ป่วยเจ็บหรือเสียชีวิต เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากปรากฏตัวผู้ป่วยหรือข้อมูลของผู้ป่วยอยู่ในภาพหรือเนื้อหาดังกล่าวด้วย ไม่ว่าจะสามารถระบุตัวตนของผู้ป่วยได้หรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๕ หลักการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวอย่างเหมาะสมและแยกเรื่องส่วนตัวกับวิชาชีพ (Privacy Settings and Separating Personal and Professional Information)

ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงศึกษาและตั้งค่าความเป็นส่วนตัว (privacy settings) ของสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้กันอย่างเหมาะสม เพื่อจำกัดการเข้าถึงเนื้อหาที่เป็นเรื่องส่วนตัวจากบุคคลภายนอก และอาจพิจารณาแยกบัญชีผู้ใช้งาน (user account) หรือเนื้อหาที่เป็นเรื่องส่วนตัว กับเรื่องทางวิชาชีพออกจากกัน

ข้อ ๑๖ หลักการตรวจสอบเนื้อหาออนไลน์ของตนเองอยู่เสมอ (Periodic Self-Auditing)

ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงตรวจสอบเนื้อหาหรือข้อมูลของตนเองหรือเกี่ยวกับตนบนสื่อสังคมออนไลน์และบนอินเทอร์เน็ตเป็นระยะๆ เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับตนเองมีความถูกต้อง และไม่มีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหรืออาจสร้างผลเสียให้กับตนในภายหลังหลงเหลืออยู่

ข้อ ๑๗ หลักการกำหนดขอบเขตความเป็นวิชาชีพกับผู้ป่วย (Professional Boundaries with Patients)

เนื่องจากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพมักมีอิทธิพลเหนือความคิดและการตัดสินใจของผู้ป่วย ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพพึงกำหนดขอบเขตความเป็นวิชาชีพ (professional boundaries) และรักษาระยะห่าง (keep distance) กับผู้ป่วยให้เหมาะสม

ข้อ ๑๘ หลักการกำหนดขอบเขตความเป็นวิชาชีพกับผู้อื่น (Professional Boundaries with Others)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพพึงกำหนดขอบเขตความเป็นวิชาชีพ (professional boundaries) และรักษาระยะห่าง (keep distance) กับผู้บังคับบัญชาผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อนร่วมงาน อาจารย์ นิสิตนักศึกษาหรือผู้รับการฝึกอบรม และบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ป่วยให้เหมาะสม และพึงตระหนักและเคารพในความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น ตลอดจนไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นความลับของผู้อื่น

ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ อาจเลือกที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าผลดีมากกว่าผลเสีย ในกรณีเช่นนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพพึงกำหนดขอบเขตความเป็นวิชาชีพและรักษาระยะห่างให้เหมาะสมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง

หมวด ๕

การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของผู้ป่วย (Protection of Patient Privacy)

ข้อ ๑๙ หลักการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและการไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย (Protecting Information Security and Non-Disclosure of Patient Information)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงให้ความสำคัญกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศและข้อมูลสารสนเทศ (information security) อยู่เสมอ พึงระมัดระวังไม่ให้งานใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของตนส่งผลกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยหรือละเมิดความเป็นส่วนตัวของข้อมูลผู้ป่วย และพึงระมัดระวังไม่ให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลผู้ป่วยจากการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์โดยไม่มีความจำเป็นและสมควร

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงตระหนักในหน้าที่ตามกฎหมายในการคุ้มครองความลับ (confidentiality) และความเป็นส่วนตัว (privacy) ของข้อมูลผู้ป่วย และพึงหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยในประการที่สามารถระบุตัวตนของผู้ป่วยได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยหรือผู้แทนโดยชอบธรรม หรือเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ และแม้จะได้รับความยินยอมแล้วก็ตาม ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงพิจารณาข้อดีข้อเสียของการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ทั้งผลต่อผู้ป่วย ตนเอง และประโยชน์สาธารณะ ประกอบกันอย่างรอบคอบ

ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ ประสงค์จะเผยแพร่เนื้อหาที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับผู้ป่วย ในสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อประโยชน์ต่างๆ เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพด้วยกัน การแลกเปลี่ยนความเห็นทางวิชาการ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ป่วย ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงลบ (de-identify) ข้อมูลระบุตัวตน (identifiers) ของผู้ป่วยทั้งหมด และรายละเอียดอื่นที่อาจทำให้ผู้อื่นสามารถระบุตัวตนของผู้ป่วยได้ออกก่อน

ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงระมัดระวังการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ที่แม้ไม่ได้มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในประการที่สามารถระบุตัวตนของผู้ป่วยได้โดยตรง แต่มีการระบุรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อื่นสามารถคาดเดาหรือระบุตัวตนของผู้ป่วยในภายหลังได้ (re-identification) เช่น แม้ไม่ได้มีการระบุชื่อหรือเลขประจำตัวผู้ป่วย แต่มีการเปิดเผยสถานพยาบาล หอผู้ป่วย และ/หรือ หมายเลขเตียงที่ผู้ป่วยนอนอยู่ เป็นต้น

ข้อ ๒๐ หลักการให้ความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว (Informed Consent)

ในการขอความยินยอมจากผู้ป่วยหรือผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงแจ้งให้ผู้นั้นทราบวัตถุประสงค์ รูปแบบ ช่องทาง และผลดีผลเสียของการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวให้ทราบและเข้าใจอย่างถ่องแท้ พร้อมทั้งมีโอกาสซักถามก่อนให้ความยินยอม ทั้งนี้ ต้องเป็นความยินยอมโดยสมัครใจอย่างแท้จริง

หมวด ๖

การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม (Integrity)

ข้อ ๒๑ หลักการไม่โฆษณา (Non-Advertising)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพพึงไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือ ยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาการประกอบวิชาชีพ ความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ทั้งของตนและ ของผู้อื่นในลักษณะที่ขัดกับข้อบังคับของสภาวิชาชีพว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

ผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ต้องไม่โฆษณาหรือประกาศ หรือยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาหรือประกาศด้วยประการใดๆ อันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ ต้องไม่โฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพในลักษณะที่เป็นความผิดตาม กฎหมาย ซึ่งรวมถึงกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ กฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง กฎหมายว่าด้วยยา และกฎหมายว่าด้วยอาหาร

เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์มีลักษณะเฉพาะ ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่ากรณีใดเข้าข่ายการโฆษณา ที่ขัดกับข้อบังคับของสภาวิชาชีพหรือกฎหมายหรือไม่ บุคคลตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ควรสอบถามสภาวิชาชีพหรือหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายเพื่อความชัดเจน

ข้อ ๒๒ หลักการเปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน (Full Disclosure)

ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ ผลิตภัณฑ์สุขภาพ หรือบริการสุขภาพแก่ผู้ป่วยหรือ ประชาชนหรือผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงเปิดเผยอย่างชัดเจน ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์ (conflicts of interest) ซึ่งรวมถึงผลประโยชน์ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน ที่ตนได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ หรือสถานพยาบาล ที่อาจมีผลต่อการให้ข้อมูล ดังกล่าว ทั้งนี้ โดยระบุรายละเอียดตามความเหมาะสมกับสถานการณ์

ข้อ ๒๓ หลักการระบุวิชาชีพและความรู้ความชำนาญของตน (Self-Identification)

ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ ผลิตภัณฑ์สุขภาพ หรือบริการสุขภาพแก่ผู้ป่วยหรือ ประชาชน ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงระบุวิชาชีพและความรู้ความชำนาญของตน ที่เกี่ยวข้องตามความเป็นจริง เพื่อให้ผู้รับข้อมูลสามารถประเมินความเหมาะสมของข้อมูลดังกล่าว ได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ จะต้องไม่เป็นการโฆษณาที่ผิดจริยธรรมวิชาชีพหรือกฎหมาย

ข้อ ๒๔ หลักการหลีกเลี่ยงการสำคัญผิดว่าเป็นผู้แทนองค์กร (Avoiding Misrepresentation)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงระมัดระวังไม่ให้ผู้อื่นเข้าใจผิดว่า ตนกำลังให้ข้อมูลหรือทำหน้าที่ในฐานะผู้แทนขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง โดยไม่ถูกต้อง (misrepresentation)

ในกรณี ...

ในกรณีที่ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์มีโอกาสเข้าใจผิดดังกล่าวได้ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงระบุให้ชัดเจนว่าเนื้อหาดังกล่าวเป็นของตน และไม่ใช่ในฐานะผู้แทนขององค์กรนั้น

ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ พึงปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือนโยบายเกี่ยวกับการใช้ชื่อเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ขององค์กรที่ตนปฏิบัติงานอยู่หรือเป็นสมาชิก และหลีกเลี่ยงการใช้ชื่อเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ เช่น โลโก้ ขององค์กรนั้นในประการที่อาจทำให้ผู้อื่นเข้าใจผิดว่าตนเป็นผู้แทนขององค์กรนั้นได้

ข้อ ๒๕ หลัก “เช็กก่อนแชร์” (“Fact Checking before Sharing”)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมหรือความน่าเชื่อถือของเนื้อหาที่เกี่ยวกับสุขภาพ ผลิตภัณฑ์สุขภาพ หรือบริการสุขภาพก่อนจะเผยแพร่ต่อไป พึงให้ข้อมูลตามความเป็นจริงและตามมาตรฐานวิชาชีพ และพึงหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ข้อมูลเท็จ (false claims) ข้อมูลที่มีเจตนาชี้้นำโดยมิชอบ (misleading claims) หรือข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้องกับความรู้ทางวิชาการหรือมาตรฐานของวิชาชีพ โดยเฉพาะกรณีที่อาจเป็นอันตราย หากทำได้ควรอ้างอิงแหล่งที่มา หรือระบุว่าเนื้อหาที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์สนับสนุนเพียงใด หรือเป็นเพียงความเห็นของตน หรือของผู้เชี่ยวชาญบางคนไว้ด้วย

หากผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ ได้เผยแพร่เนื้อหาที่อาจเป็นอันตราย ไม่ถูกต้อง ไม่สอดคล้องกับความรู้ทางวิชาการ หรือมาตรฐานของวิชาชีพไปแล้ว และทราบภายหลังว่าไม่ถูกต้องเหมาะสม ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงดำเนินการตรวจสอบและแก้ไขการเผยแพร่เนื้อหาดังกล่าวหากทำได้ เช่น อาจลบข้อความเดิมที่เป็นปัญหา แก้ไขข้อความเดิมให้ถูกต้อง หรือเผยแพร่ข้อความที่แก้ไขแล้วอีกครั้ง เป็นต้น ตลอดจนระงับยับยั้งไม่ให้มีการเผยแพร่เนื้อหาเดิมหากทำได้

หากผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ ได้รับรู้ถึงการเผยแพร่เนื้อหาที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมดังกล่าวโดยบุคคลอื่น ซึ่งเป็นกรณีที่อาจเกิดอันตรายร้ายแรงต่อผู้หลงเชื่อ และอยู่ในวิสัยที่ตนสามารถดำเนินการได้ อาจพิจารณาตรวจสอบและชี้แจงแก้ไขเนื้อหาให้ถูกต้อง หรือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

หมวด ๗

การให้คำปรึกษาออนไลน์ (Online Consultation)

ข้อ ๒๖ หลักการปฏิบัติด้วยความระมัดระวังในการให้คำปรึกษาออนไลน์ (Cautious Practice for Online Consultation)

ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ ได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศหรือสื่อสังคมออนไลน์ จากผู้ป่วย หรือจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพอื่น ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ พึงพิจารณาผลดีและผลเสียของการให้คำปรึกษาออนไลน์อย่างรอบคอบ พึงเลือกใช้ตามความจำเป็นและเหมาะสมอย่างระมัดระวัง และคำนึงถึงข้อจำกัด นอกจากนี้ พึงหลีกเลี่ยงการให้คำปรึกษาในลักษณะที่แสดงถึงความมั่นใจ ความชัดเจนแน่นอน โดยไม่ได้คำนึงถึงโอกาสเกิดปัญหาหรือภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงหรือกรณีฉุกเฉิน ซึ่งหากเกิดปัญหาขึ้นอาจนำไปสู่ปัญหาความสัมพันธ์หรือการฟ้องร้องได้

ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพพิจารณาแล้วเห็นว่า ควรให้คำปรึกษาออนไลน์ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพพึงชี้แจงให้ผู้ป่วยเข้าใจ และตระหนักในความเสี่ยงและข้อจำกัดของการให้คำปรึกษาออนไลน์ ก่อนให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำ พร้อมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตัว และการรับบริการในกรณีฉุกเฉินหรือกรณีที่ไม่แน่ใจว่าเป็นอันตรายหรือไม่

ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพไม่ประสงค์จะให้คำปรึกษาออนไลน์ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพพึงตอบปฏิเสธอย่างสุภาพ โดยอาจชี้แจงเหตุผลประกอบก็ได้ และแนะนำให้ผู้นั้นติดต่อขอคำปรึกษาผ่านช่องทางปกติ ซึ่งอาจรวมถึงการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินในกรณีจำเป็น

ข้อ ๒๗ หลักการบันทึกการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพ (Documentation of Professional Communications)

ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เพื่อติดต่อสื่อสารกับผู้ป่วย หรือผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพ ผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพพึงบันทึกการให้ความยินยอมของผู้ป่วย (ถ้ามี) ข้อมูลและรายละเอียดการให้คำปรึกษา และรายละเอียดของการติดต่อสื่อสารดังกล่าว ไว้เป็นส่วนหนึ่งของเวชระเบียนหรือประวัติสุขภาพของผู้ป่วย สำหรับการอ้างอิงและเพื่อความต่อเนื่องในการให้บริการผู้ป่วย หากอยู่ในวิสัยที่สามารถทำได้

แนวปฏิบัติของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประกาศคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง แนวปฏิบัติของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีแนวปฏิบัติที่เหมาะสม ก่อให้เกิดความมีระเบียบวินัยของนิสิต สอดคล้องตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ว่าด้วยวินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงเห็นควรยกเลิกประกาศคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง แนวปฏิบัติของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ฉบับลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ และกำหนดแนวปฏิบัติของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมถึง การกำกับและการลงโทษทางวินัยนิสิต ดังนี้

ตอนที่ ๑ เครื่องแต่งกายนิสิต

ข้อ ๑ นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ว่าด้วยเครื่องแต่งกายสำหรับนิสิตภาคปกติ ชั้นปริญญาตรี พ.ศ.๒๕๓๘ แต่มีรายละเอียดที่เพิ่มเติมและต้องปฏิบัติ ดังนี้

เครื่องแต่งกายสำหรับนิสิตชาย

(๑) เวลาปกติ เครื่องแต่งกายประกอบด้วย กางเกงขาสั้น ไม่รัดรูป สีดำ สีเทา หรือสีกรมท่า ห้ามสวมกางเกงยีนส์ เสื้อเชิ้ตสีขาวแขนสั้นหรือแขนยาว เวลาสวมใส่ให้สอดชายเสื้อไว้ในกางเกง เข็มขัดตรามหาวิทยาลัย สวมถุงเท้าสีดำ รองเท้าคัทชูหนังหุ้มส้นสีดำ ไม่มีลวดลาย ปลายไม่แหลม อนึ่ง สำหรับนิสิตชายชั้นปีที่ ๑ ให้สวมเสื้อเชิ้ตสีขาวแขนยาว ผูกเนคไทสีเทา มีตรามหาวิทยาลัย

(๒) ในงานพิธีการของมหาวิทยาลัย หรือของคณะแพทยศาสตร์ เครื่องแบบลักษณะเดียวกันกับที่กล่าวไว้ในวรรคแรกของข้อ (๑) แต่กางเกงต้องเป็นสีเทาและเสื้อเชิ้ตสีขาวแขนยาวไม่พับแขน เวลาสวมใส่ให้สอดชายเสื้อไว้ในกางเกง เข็มขัดตรามหาวิทยาลัย สวมถุงเท้าสีดำยาวเหนือข้อเท้า รองเท้าคัทชูหนังหุ้มส้นสีดำ ไม่มี ลวดลาย ปลายไม่แหลม ผูกเนคไทสีเทามีตรามหาวิทยาลัย

เครื่องแต่งกายสำหรับนิสิตหญิง

(๑) เวลาปกติ เครื่องแต่งกายประกอบด้วย กระโปรงสีดำ สีเทา หรือสีกรมท่า กระโปรงยาวคลุมเข่าทรงสุภาพ เสื้อเชิ้ตสีขาวแขนสั้น ที่คอและแนวสาคอกติดกระดุมโลหะเงิน มีรูปเครื่องหมายมหาวิทยาลัย ๕ เม็ด เวลาสวมใส่ให้สอดชายเสื้อไว้ในกระโปรง กัดเข็มขัดเครื่องหมายตรามหาวิทยาลัยที่อกเบื้องซ้าย เข็มขัดตรามหาวิทยาลัย รองเท้าหุ้มส้นสีดำ ห้ามปลายแหลม ห้ามส้นแหลม ความสูงของส้นรองเท้าไม่เกิน ๒ นิ้ว อนึ่งสำหรับนิสิตหญิงชั้นปีที่ ๑ อนุญาตให้สวมรองเท้าผ้าใบสีขาวสุภาพ

(๒) ในงานพิธีการของมหาวิทยาลัย หรือของคณะแพทยศาสตร์ เครื่องแบบลักษณะเดียวกันกับที่กล่าวไว้ในวรรคแรกของข้อ (๑) เว้นแต่กระโปรงต้องเป็นสีเทา รองเท้าหุ้มส้นสีดำ ห้ามหนังแก้ว ไม่มีโลหะ ห้ามปลายแหลม ห้ามส้นแหลม ความสูงของส้นรองเท้าไม่เกิน ๒ นิ้ว

ข้อ ๒ การสวมเครื่องแบบปฏิบัติการ นิสิตต้องแต่งกายให้ถูกต้องเรียบร้อยตามประกาศของคณะแพทยศาสตร์ ที่กำหนดให้นิสิตแต่ละสาขาแต่งเครื่องแบบขณะฝึกปฏิบัติงานเฉพาะสาขาวิชาชีพ

ข้อ ๓ ไม่นอญูชาติให้นิสิตสวมชุดพลศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาสารคามในการเข้าเรียนวิชาปกติทั่วไป ยกเว้นได้รับอนุญาตจากอาจารย์เจ้าของรายวิชาเป็นกรณีไป อนึ่ง อนุโลมให้นิสิตสวมชุดพลศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาสารคามในชั่วโมงปฏิบัติการ รายวิชาหลักสูตรไทยประยุกต์ได้

ข้อ ๔ นิสิตต้องแต่งกายด้วยเครื่องแบบนิตในการเข้าชั้นเรียน เข้าห้องสอบ หรือการติดต่อประสานงาน และต้องแต่งกายด้วยเครื่องแบบปฏิบัติการในขณะที่ฝึกปฏิบัติงาน

กรณีนิสิตเข้าติดต่อกับงานที่คณะแพทยศาสตร์นอกวันและเวลาราชการ ให้นิสิตแต่งกายตามข้อ ๑ (๑) ทั้งนี้ อนุญาตให้นิสิตแต่งกายด้วยชุดสุภาพ ได้แก่ เสื้อทรงสุภาพ นิสิตชายสวมกางเกงขายาวสีสุภาพ นิสิตหญิงสวมกางเกงขายาวสีสุภาพหรือกระโปรงคลุมเข่าสีสุภาพ รองเท้าหุ้มส้นสีสุภาพ ไม่อนุญาตให้สวมรองเท้าแตะ

อาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงานต่างๆ ภายในคณะแพทยศาสตร์ จะไม่รับติดต่อกับงานและไม่ให้บริการแก่นิสิตที่แต่งกายนอกเหนือจากที่กำหนดในประกาศนี้ หากพบเห็นนิสิตแต่งกายไม่ถูกระเบียบให้แจ้งเจ้าหน้าที่งานกิจการนิสิต คณะแพทยศาสตร์ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

นิสิตคณะแพทยศาสตร์ พึงตระหนักและเห็นความสำคัญของการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ เพื่อเป็นการสร้างวินัยและเป็นแบบอย่างที่ดีในฐานะผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม

ข้อ ๕ ทรงผม

นิสิตชาย ตัดผมสั้นทรงสุภาพ ไม่ยาวเกินทรงผมรองทรง ห้ามตัด ห้ามย้อม หรือทำสีผมนอกเหนือจากสีผมธรรมชาติ

นิสิตหญิง ตัดผมสั้นหรือยาวพองาม แต่งผมทรงสุภาพ ห้ามย้อมผมโทนสีทอง สีแดง หรือสีผิดธรรมชาติ หากไว้ผมยาวต้องรวบมัดให้เรียบร้อยในขณะเวลาฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพ

ข้อ ๖ ห้ามนิสิตทาเล็บมือเล็บเท้า ห้ามไว้เล็บยาว ห้ามนิสิตชายใส่ต่างหู ห้ามนิสิตหญิงใส่ต่างหูแบบแฟชั่น

ตอนที่ ๒ การเข้าเรียนในห้องบรรยายและห้องฝึกปฏิบัติการ

ข้อ ๗ นิสิตต้องเข้าเรียนตรงเวลาตามตารางเรียน ถ้านิสิตมาไม่ทันเช็คชื่อหรืออาจารย์เริ่มสอนจะถือว่ามาสาย หากมาสาย ๒ ครั้ง จะเท่ากับขาดเรียน ๑ ครั้ง แต่หากมาสายเกิน ๑๕ นาที จะถือว่าขาดเรียนทันที ยกเว้นกรณีมีเหตุจำเป็น ซึ่งให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ประจำรายวิชานั้น

ข้อ ๘ ข้อปฏิบัติเมื่ออยู่ในห้องเรียน

(๑) ไม่นำอาหารและเครื่องดื่มทุกชนิดเข้าไปรับประทานในห้องเรียนโดยเด็ดขาด

(๒) ระหว่างการเรียนการสอน ห้ามนิสิตออกจากห้องเรียนหรือลุกเดินจากที่นั่งจนรบกวนผู้อื่น (หากมีความจำเป็นต้องแจ้งให้อาจารย์ผู้สอนทราบ)

(๓) นิสิตไม่ควรพูดคุยกันในขณะที่อาจารย์กำลังสอน

(๔) ห้ามนิสิตคุยโทรศัพท์หรือเล่นอินเทอร์เน็ตระหว่างการเรียนการสอน ปิดเสียงโทรศัพท์ขณะเข้าชั้นเรียน

(๕) เพื่อเป็นการให้เกียรติและเคารพอาจารย์ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้น รวมถึงสถานที่เรียน นิสิตพึงมีพฤติกรรมมารยาทอยู่ในอาคารสำรวม เช่น ไม่นั่งชันเข่า ไม่นั่งขัดสมาธิบนเก้าอี้ ไม่นั่งขาไขว่ห้าง ไม่เอาเท้าพาดเก้าอี้ ไม่ถ่างขาจนเกินงาม ไม่หยอกล้อกับเพื่อน เป็นต้น

ข้อ ๙ ห้ามนิสิตใช้หรือเคลื่อนย้ายอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ในห้องเรียนก่อนได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๐ นิสิตต้องช่วยกันรักษาความสะอาดของห้องเรียน และห้ามขีดเขียนบนโต๊ะ เก้าอี้ หรืออุปกรณ์ต่างๆ

ข้อ ๑๑ เพื่อเป็นการประหยัดพลังงานและลดปัญหาโลกร้อน ให้นิสิตช่วยกันเปิดปิดเครื่องฉายภาพ คอมพิวเตอร์ เครื่องเสียง ไฟฟ้าแสงสว่าง เครื่องปรับอากาศ ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแล้ว

ตอนที่ ๓ การลาเรียน ลากิจกรรม

ข้อ ๑๒ การลาป่วย ให้นิสิตแจ้งอาจารย์ผู้ประสานงานรายวิชาโดยตรง และนำใบลาป่วยย้อนหลัง มาส่งภายใน ๓ วันทำการหลังกลับเข้าเรียน หากนิสิตไม่ส่งใบลาป่วย จะถือว่านิสิตขาดเรียนในคาบนั้น ทั้งนี้ หากลาป่วยนานเกิน ๓ วัน ต้องแนบใบรับรองแพทย์มาด้วยเสมอ (ดาวน์โหลด “แบบฟอร์ม ใบลากิจ ลาป่วย”)

ข้อ ๑๓ การลากิจ ให้นิสิตขออนุญาตอาจารย์ผู้ประสานงานรายวิชาโดยตรง เป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าอย่างน้อย ๒ วันทำการ โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาลงชื่อรับรองเหตุผลด้วย ทั้งนี้ การอนุญาตให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของอาจารย์ (ดาวน์โหลด “แบบฟอร์ม ใบลากิจ ลาป่วย”)

อนึ่ง การลาป่วยโดยไม่ส่งใบลาหรือใบรับรองแพทย์ หรือการลากิจ โดยไม่ขออนุญาตล่วงหน้า ถือเป็นขาดเรียน

ข้อ ๑๔ กรณีมีคำสั่งให้ไปราชการเพื่อร่วมกิจกรรม แล้วนิสิตไม่สามารถไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้ นิสิตต้องเขียนบันทึกชี้แจงการไม่ไปราชการต่องานกิจการนิสิต โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาลงชื่อรับรองเหตุผลด้วย (ดาวน์โหลด “แบบฟอร์ม ชี้แจงไม่ไปราชการ”)

ข้อ ๑๕ กรณีไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ดำเนินการโดยคณะแพทยศาสตร์/สโมสรมนิสิตคณะแพทยศาสตร์/องค์การนิสิตและมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ให้นิสิตเขียนใบลากิจกรรมส่งที่งานกิจการนิสิต โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาลงชื่อรับรอง

เหตุผลด้วย ทั้งนี้ การอนุญาตให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมกิจกรรมนั้นๆ หากนิสิตไม่เข้าร่วมกิจกรรมโดยไม่มีเหตุอันสมควรนั้น จะมีผลต่อการพิจารณารับทุนการศึกษา รวมทั้งสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ที่นิสิตพึงจะได้รับ (ดาวน์โหลด “แบบฟอร์ม ใบลากิจกรรม”)

ข้อ ๑๖ การลาอุปสมบทหรือลาประกอบกิจการต่างๆ ที่มีระยะเวลานาน เช่น ลาเข้าร่วมกิจกรรมรักษาดินแดน (รด.) ฯลฯ นิสิตพึงระลึกเสมอว่า อาจมีผลกระทบต่อระยะเวลาการสำเร็จการศึกษาได้ ซึ่งนิสิตจะต้องรับผิดชอบตนเอง

สามารถดาวน์โหลดแบบฟอร์มต่างๆ ได้ที่ <http://www.med.msu.ac.th> (คลิก-แบบฟอร์ม/สำหรับนิสิต)

ตอนที่ ๔ การสอบของนิสิต

ข้อ ๑๗ นิสิตต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และ/หรือฝึกงาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชา จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบ

ข้อ ๑๘ การเข้าสอบภาคทฤษฎี ให้เข้าห้องสอบตามเวลาที่กำหนด หรืออย่างช้าไม่เกิน ๓๐ นาทีหลังเริ่มทำการสอบ หากนิสิตมาสายเกิน ๓๐ นาที กรรมการคุมสอบจะอนุญาตให้เข้าห้องสอบ แต่จะต้องถูกหักคะแนนสอบที่ทำได้ออกจำนวนร้อยละ ๑๐ ของคะแนนเต็มในการสอบครั้งนั้น

ข้อ ๑๙ การเข้าสอบภาคปฏิบัติที่มีลักษณะเป็นสถานี ให้เข้าห้องสอบตามเวลาที่กำหนดเท่านั้น หากนิสิตมาสายกว่าเวลาที่กำหนด กรรมการคุมสอบจะไม่อนุญาตให้เข้าห้องสอบ ถือว่านิสิตขาดสอบ และไม่มีสิทธิ์ขอทำการสอบย้อนหลัง

ข้อ ๒๐ การลาสอบ กรณีนิสิตไม่สามารถเข้าสอบตามวันเวลาที่กำหนดด้วยเหตุสุดวิสัยหรือเหตุฉุกเฉินสำคัญ ให้ นิสิตหรือตัวแทนติดต่องานวิชาการโดยเร็ว เพื่อส่งใบลากิจ ลาป่วย (ลาป่วยต้องแนบใบรับรองแพทย์จากอาจารย์ประจำคณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม) โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาลงชื่อรับรองเหตุผล และขออนุญาตอาจารย์ผู้ประสานงาน รายวิชาโดยตรง ทั้งนี้ ให้ขึ้นกับดุลยพินิจของอาจารย์ผู้ประสานงานรายวิชาร่วมกับอาจารย์หัวหน้าสาขาหรืออาจารย์หัวหน้า กลุ่มวิชาปริคณีก

หากนิสิตที่ไม่สามารถเข้าสอบตามวันและเวลาที่กำหนด ไม่ได้ดำเนินการติดต่องานวิชาการเพื่อส่งใบลากิจ ลาป่วย และขออนุญาตอาจารย์ ภายใน ๓ วันทำการนับจากวันสอบตามตารางสอบวิชานั้น หรือนิสิตได้ดำเนินการตามขั้นตอนแล้วแต่ ผลการพิจารณาของอาจารย์ไม่เห็นสมควรให้อนุญาตลาสอบ จะถือว่านิสิตขาดสอบ และไม่มีสิทธิ์ขอทำการสอบย้อนหลัง

ข้อ ๒๑ กรณีกระทำการทุจริตในการสอบ คณะกรรมการวินัยนิสิตคณะแพทยศาสตร์จะเป็นผู้พิจารณาสอบสวน ซึ่ง นิสิตจะถูกตัดคะแนนความประพฤติและอาจได้รับการประเมินผลการศึกษาเป็นคะแนนตัวอักษร F ในรายวิชานั้นๆ

ตอนที่ ๕ การขอใช้ห้องต่างๆ

ข้อ ๒๒ นิสิตสามารถขอใช้ห้องเพื่อการเรียนการสอน การประชุม และการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ โดยยื่นเรื่องขอใช้ ห้องล่วงหน้าอย่างน้อย ๒ วันทำการ ที่งานวิชาการหรืองานกิจการนิสิต โดยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ผู้ควบคุม กิจกรรมให้การรับรอง (ดาวน์โหลด “แบบฟอร์ม ขอใช้ห้อง”)

ข้อ ๒๓ นิสิตผู้ยื่นเรื่องขอใช้ห้อง ต้องรับผิดชอบดูแลทรัพย์สินของทางราชการภายในห้องไม่ให้เกิดความเสียหาย หรือสูญหาย ถ้าหากเกิดความเสียหายหรือสูญหายจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ทางราชการ

ข้อ ๒๔ เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมหรือภารกิจ ให้นิสิตปิดเครื่องฉายภาพ คอมพิวเตอร์ เครื่องเสียง ไฟฟ้าแสงสว่าง เครื่องปรับอากาศ และตรวจเช็คอุปกรณ์ทุกชนิดให้อยู่ครบและอยู่ในสภาพสมบูรณ์ใช้งานได้ หากมีสิ่งผิดปกติต้องรีบแจ้งงาน วิชาการทราบ ทั้งนี้ นิสิตพึงหวงแหน เห็นคุณค่า และช่วยกันรักษาทรัพย์สินของส่วนรวม

ข้อ ๒๕ ห้ามรับประทานอาหารและเครื่องดื่มในห้องที่ใช้ทำกิจกรรม นิสิตต้องรักษาความสะอาดและความเป็น ระเบียบเรียบร้อย

ตอนที่ ๖ พฤติกรรม มารยาททางสังคม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

ข้อ ๒๖ นิสิตพึงเคารพให้เกียรติ มีสัมมาคารวะ และแสดงกิริยาสุภาพเรียบร้อยทั้งทางกายและวาจา ต่ออาจารย์ รุ่นพี่ เจ้าหน้าที่ และบุคลากรทุกฝ่ายในสถาบันการศึกษาและสถานพยาบาล

ข้อ ๒๗ นิสิตพึงเคารพสิทธิผู้ป่วย มีความรับผิดชอบ ให้เกียรติ และสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้ป่วยและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยตระหนักถึงประโยชน์และความปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นสำคัญ

ข้อ ๒๘ นิสิตพึงเป็นผู้เสียสละ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ดำรงตนให้อยู่ในคุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม ซื่อสัตย์สุจริต และอยู่ในกรอบจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ละเว้นการกระทำการใดๆ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อตัวนิสิต ต่อคณะ ต่อมหาวิทยาลัย ต่อวิชาชีพ เช่น การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ อบายมุข การพนัน การ ครอบครองอาวุธ การก่อความไม่สงบ ประพฤติผิดศีลธรรมอันดี ฯลฯ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๙ นิสิตพึงใช้สื่อสังคม (Social Media) ด้วยความรอบคอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางการแพทย์ ห้ามเผยแพร่หรือเปิดเผยความลับหรือข้อมูลของผู้ป่วย การแสดงความคิดเห็นหรือเขียนบทความให้ความรู้ต้องแสดงชื่อที่จริงไม่บิดเบือน ห้ามโฆษณาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์โดยอ้างความเป็นแพทย์ ไม่กล่าวร้ายพาดพิงสถาบันใดๆ ไม่ดูหมิ่นว่าร้ายหรือวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น หลีกเลี่ยงการใช้คำไม่สุภาพหรือการโต้เถียงกัน แยกเรื่องส่วนตัวและเรื่องวิชาชีพออกจากกัน ระมัดระวังการเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวเพื่อป้องกันการถูกนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิดหรือเสียหาย

ตอนที่ ๗ การขับขี่ยานพาหนะและการปฏิบัติตามกฎจราจร

ข้อ ๓๐ นิสิตต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการขับขีรถจักรยานยนต์และรถยนต์ จึงต้องเคารพกฎจราจร ดังนี้

(๑) นิสิตที่ขับขีรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ ต้องมีใบอนุญาตขับขี่และต้องแสดงต่อเจ้าหน้าที่เมื่อถูกเรียกตรวจ

(๒) นิสิตที่ขับขีรถจักรยานยนต์ นั่งซ้อนรวมกันทั้งหมดได้ไม่เกิน ๒ คน ทั้งผู้ขับขี่และผู้นั่งซ้อนต้องสวมหมวกนิรภัย

ติดสายรัดคาง (คณะแพทยศาสตร์มีนโยบายต้อนรับเฉพาะผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ที่สวมหมวกนิรภัยเท่านั้น)

(๓) นิสิตที่ขับขีรถยนต์และผู้โดยสารที่นั่งข้างคนขับ ต้องคาดเข็มขัดนิรภัยเสมอ

(๔) นิสิตต้องไม่ขับขี่ยานพาหนะย้อนศรที่แสดงทิศทางการจราจร

(๕) นิสิตต้องจอดรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ในบริเวณที่หน่วยงานของมหาวิทยาลัยจัดเตรียมไว้สำหรับจอด

อนึ่ง นิสิตต้องขับขี่ยานพาหนะและปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยเคร่งครัด

ข้อ ๓๑ นิสิตที่กระทำผิดกฎจราจร พึงเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นๆ เช่น พนักงานรักษาความปลอดภัย (รปภ.) ที่มหาวิทยาลัยมหาสารคามหรือคณะแพทยศาสตร์แต่งตั้งมอบหมายให้ควบคุมดูแลการขับขี่ยานพาหนะตามกฎหมายจราจรโดยเคร่งครัด

ตอนที่ ๘ การกำกับและกรณีลงโทษ

นิสิตต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดวินัย ต้องได้รับโทษตามที่กำหนดใน "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ว่าด้วยวินัยนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๕๔" หรือตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้ ดังนี้

ข้อ ๓๒ กรณีการแต่งกายผิดระเบียบ ไม่เรียบร้อย ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม (ตามตอนที่ ๑ ข้อ ๑-๖)

ครั้งที่ ๑ ให้อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบว่ากล่าวตักเตือน และทำบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร

ครั้งที่ ๒ ให้ตัดคะแนนความประพฤติ ๕ คะแนน

ครั้งต่อไป ให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละ ๑๐ คะแนน

ข้อ ๓๓ กรณีปฏิบัติตนไม่เหมาะสมเมื่ออยู่ในเวลาเรียน (ตามตอนที่ ๒ ข้อ ๘-๑๐)

ครั้งที่ ๑ ให้อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบว่ากล่าวตักเตือน และทำบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ครั้งที่ ๒ ให้ตัด

คะแนนความประพฤติ ๕ คะแนน

ครั้งต่อไป ให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละ ๑๐ คะแนน

ข้อ ๓๔ กรณีแสดงพฤติกรรมและมารยาททางสังคมที่ไม่เหมาะสม หรือกระทำความผิดต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ (ตามตอนที่ ๖ ข้อ ๒๖-๒๙)

ครั้งที่ ๑ ให้อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบว่ากล่าวตักเตือน และทำบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ครั้งที่ ๒ ให้ตัด

คะแนนความประพฤติ ๑๐ คะแนน

ครั้งต่อไป ให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละ ๑๕ คะแนน

ข้อ ๓๕ กรณีนิสิตไม่ให้ความร่วมมือ หรือกระทำการใดๆ ในลักษณะผิดวินัยจราจร (ตามตอนที่ ๗ ข้อ ๓๐)

ครั้งที่ ๑ ให้อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบว่ากล่าวตักเตือน และทำบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ครั้งที่ ๒ ให้ตัด

คะแนนความประพฤติ ๕ คะแนน

ครั้งต่อไป ให้ตัดคะแนนความประพฤติครั้งละ ๑๐ คะแนน

ข้อ ๓๖ ให้อาจารย์ทั่วไป อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ประจำรายวิชา อาจารย์ที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีสิทธิ์ตัดคะแนนความประพฤติของนิสิตที่กระทำความผิดตามประกาศนี้ทุกกรณี

ข้อ ๓๗ กรณีที่มีปัญหาในการตีความ และกรณีอื่นใดที่ไม่ได้ระบุไว้ในประกาศฉบับนี้หรือในระเบียบ "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ว่าด้วยวินัยนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๕๔" ให้คณะกรรมการวินัยนิสิตคณะแพทยศาสตร์เป็นผู้ใช้ดุลยพินิจ ภายใต้มติที่ประชุมผู้บริหารคณะแพทยศาสตร์

ข้อ ๓๘ ให้รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต ถือปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(รองศาสตราจารย์นายแพทย์สุชาติ อารีมิตร)
คณบดีคณะแพทยศาสตร์